

ת"פ 455/10/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד ח'ליליה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 455-10-20 מדינת ישראל נ' ח'ליליה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד ח'ליליה

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון מיום 31.5.21, בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לפי כתב האישום המתוקן, הנאשם התגורר בשכנות למתלוננת, גב' אסיל חליליה. בתאריך 23.9.20, בשעות הצהריים, על רקע קנאת הנאשם במתלוננת, ומשנודע לו כי היא התארכה לאחר, יצר הנאשם קשר עם המתלוננת, באמצעות אפליקציית "ווטסאפ", ואיים עליה בפגיעה בחייה ובחיי קרוביה, ובין היתר איים לרצוח מי שיתקרב אליה, במידה ותתארכ ותתחתן.

בהמשך, ובעקבות האיום, חסמה המתלוננת את המספר של הנאשם באפליקציה. אז, שב הנאשם ואיים עליה בשליחת הודעת טקסט רגילה, לטלפון הנייד שלה, בה כתב, בין היתר, כי תהיה שלו לנצח, ולא ירשה לאיש לקחת אותה ממנו, גם אם הדבר יהרוס את חייו ואת עתידו, וכן איים לפגוע בארוסה, תוך הבטחה כי "יאבד את הרגליים לכל החיים שלו".

3. ביום 31.5.21, לאחר שקודם לכן התקיימה ישיבת הוכחות שבה העידה המתלוננת, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירה המיוחסת לו. טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. ניתנה הוראה כי התסקיר יתייחס, בין היתר, לשאלת ההרשעה, ואולם הובהר כי לעמדת המאשימה יש להותיר הרשעתו על כנה. מעבר לכך, הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חפשי.

תסקיר שירות המבחן

4.

שירות המבחן התרשם בעניינו של הנאשם מסיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות.

כן הובעה בתסקיר התלבטות באשר לביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

בסופו של דבר, סבר שירות המבחן כי הנאשם אינו זקוק להתערבות טיפולית, והמליץ להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

בתסקיר מיום 11.10.21 נמסר כי הנאשם בן 23, רווק המתגורר בבית הוריו ביפיע. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. עובד כמנהל עבודה בתחום הבנייה, בחברה השייכת לבן דודו. הנאשם תיאר את משפחתו כנורמטיבית, את הוריו כדמויות סמכותיות המעורבות בחייו. לדברי הנאשם, הוריו גינו את מעורבותו בעבירה הנדונה, ונזפו בו. כיום מסייעים לו בהתמודדות עם השלכות מעשיו.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. הנאשם שלל קשרים שוליים או שימוש בחומרים ממכרים ולדבריו האירוע הנוכחי חריג בחייו. לבדיקת שתן אליה זומן לא התייצב. לדברי הנאשם הוא מכיר מגיל צעיר את המתלוננת, והם ניהלו במשך כ-5 שנים קשר רומנטי. לפני כארבעה חודשים השניים נפרדו, מאחר וסברו שהקשר לא יוביל לנישואין. כן, ציין, כי הוריו התנגדו לקשר הזוגי. הנאשם שלל כי יש לו סכסוך עם המתלוננת, שלל קיומה של אלימות כלפיה, ומסר כי כיום אין ביניהם קשר. הנאשם הודה במיוחס לו, ביטא בוושה ומבוכה לנוכח מעשיו, ולדבריו פעל ללא כוונת פגיעה במתלוננת, אלא מתוך רצונו להינשא לה ולבטא כלפיה את אהבתו. לאחר ששמע כי התארכה, חש כעס ופעל באופן אימפולסיבי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להכיל את הפרידה ולשלט על דחפיו.

להערכת שירות המבחן ההליך המשפטי, לצד הגינוי מצד הורי הנאשם, מהווים עבורו גורם מרתיע, והנאשם מבין את משמעות מעשיו. עוד צוין כי נערכה בין המשפחות סולחה, אך המתלוננת לא דרשה פיצוי כספי.

צוין עוד כי לא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת.

5.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד באופן חיובי, בעל תפיסות חברתיות חיוביות, ועם מערך משפחתי תומך. הנאשם הנו בעל יכולות טובות ואינו בעל נטיות עברייניות, והוא פועל בדרך כלל בגבולות החוק ללא דפוסי התנהגות שוליים. יחד עם זאת במצבים בהם הוא חווה תסכול ופגיעה באגו הוא עלול להתקשות בוויסות דחפיו, והוא מתקשה לבחון את מניעיו לביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי המעשים אינם מאפיינים אותו בדרך כלל, וכי הנאשם הפיק את הלקח, תוך הערכה כי הוא מסוגל להימנע מהתנהגות דומה בעתיד. **שירות המבחן ציין כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד הנו נמוך, ברמת מסוכנות נמוכה.** שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, בהעדר התרשמות בדבר נזקקות טיפולית, והמליץ כאמור על הטלת צו של"צ.

6. לעניין הרשעת הנאשם בדין הביע שירות המבחן התלבטות - מחד, צוין כי הנאשם בעל פוטנציאל לתפקוד חיובי במישורי חייו, שזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, המבין את משמעות התנהגותו, והסיכון בעניינו הוערך כנמוך. מאידך, מדובר בעבירה חמורה והרושם הנו כי הרשעה בדין לא תפגע בתפקודיו השונים, בהעדר כל מסמך המעיד על פגיעה אפשרית כזו.

טיעונים לעונש

7. ביום 6.12.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען לפניו בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה הולמים נפרדים לשני אירועי כתב האישום, הנע בין מאסר קצר שניתן לריצוי בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בשלוות נפשה של המתלוננת ובביטחונה האישי. נטען, כי במקרה דנן הפגיעה בערך המוגן ממשית, שעה שהנאשם איים מספר פעמים על המתלוננת והסובבים אותה על רקע רומנטי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי אמנם אין לנאשם הרשעות קודמות, אולם תסקיר שירות המבחן מלמד כי פעל מתוך תחושות כעס, קנאה, ופעל באובססיביות, הסכם הסולחה שנחתם לא הוצג בפני שירות המבחן, שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם המתלוננת, ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. המלצת שירות המבחן ניתנה מבלי שבוררה עמדת המתלוננת. צוין עוד כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברז, מיום 24.9.20 ועד ליום 30.9.20. צוין עוד כי הודאת הנאשם לא חסכה את עדות המתלוננת.

ב"כ המאשימה ביקש להותיר את הרשעתו של הנאשם בדין, על כנה, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף התחתון - אמצעי של מתחמי הענישה להם טען, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

טיעוני ב"כ הנאשם 8.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ למאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, וביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. נטען, כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ותסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו חיובי ביותר, ומלמד על נטילת אחריות ושיתוף פעולה. נטען כי מדובר באירוע נקודתי, שהיה בגדר מעידה חד פעמית. הנאשם נעצר בתיק זה לראשונה בחייו, למספר ימים, אז שוחרר למעצר בית, מאז לא היה מעורב בביצוע עבירות נוספות. נטען, כי האיומים שהושמעו הנם ברף הנמוך ביותר. כיום אין קשר בין הנאשם ובין המתלוננת ואין סיכון ביחס לעתיד. נמסר כי הנאשם למד והפנים את חומרת מעשיו. כיוון שמדובר בבני אותה המשפחה המורחבת, הושג הסכם סולחה והסכסוך על רקע מעשי הנאשם נפתר.

9. דברי הנאשם

הנאשם הביע חרטה על שעשה, והתחייב שלא לשוב על מעשים דומים בעתיד.

שאלת ההרשעה

10. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96)**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

11. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

12. סבורה אני כי בנסיבות העניין דנן, אין מקום לביטול הרשעת הנאשם בדין.

לנאשם מיוחסת בכתב האישום המתוקן עבירת איומים כלפי המתלוננת, בת זוגו לשעבר, אותה ביצע לאחר שנוכח כי התארכה לאחר.

העבירה בוצעה בשליחת שתי הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים, האחת באמצעות אפליקציית הווטסאפ, והשנייה בהודעת טקסט רגילה לטלפון הנייד שלה, לאחר שזו חסמה את מספר הטלפון שלו לקבלת הודעות באפליקציה.

לא צוין בכתב האישום המתוקן מועד שליחת ההודעה השנייה, אך מנוסחו ניתן להבין כי ההודעות נשלחו בסמוך זו לזו, וכנראה באותו היום.

העבירות בוצעו בספטמבר 2020, ולדברי הנאשם אין בינו ובין המתלוננת כל קשר מאז.

עוד הובא בתסקיר ובטיעוני ב"כ הנאשם כי בין משפחת הנאשם ובין משפחת המתלוננת, שלהן קרבה, נערכה סולחה שלא כללה רכיב של פיצוי למתלוננת, משלא דרשה זאת, כך לדברי הנאשם.

לא עלה בידי שירות המבחן להשיג את עמדת המתלוננת, ואולם בעדותה בפני מיום 7/2/21 היא העידה על טלטלה שחוו היא למשפחתה כתוצאה מהאיום שאיים עליה הנאשם, שגרמה, לדבריה "לפחד הלם ושוק". המתלוננת העידה כי בעת העדות היא מאורסת לאחר.

13. עבירת האיומים שביצע הנאשם פוגעת בערך המוגן של הגנה על שלוות נפשה וביטחונה האישי של המתלוננת. פגיעה נוספת וניכרת נגרמה לכבודה, כאישה צעירה בחברה שמרנית, ולתחושת הפרטיות. נוסח האיום הנו נוסח חריף ומכוון לפגיעה במתלוננת ובארוסה. התוכן מבטא מידה רבה של אדנות ושליטה ביחס למתלוננת ומקים חשש ממשי לביטחונה. ההודעות כללו איומים מפורשים ברצח ובפגיעה בגוף, ובמובן זה - הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן ממשית. יחד עם זאת, בחלוף תקופה, מתעמעמת חומרת האיום, וכעת ניתן לומר כי מדובר באמירות על רקע תסכול רומנטי, אשר הנאשם תיעל לאותם מסרונים מאיימים, ללא כוונת פגיעה בפועל, ככל הנראה, במושאי איומו.

המסקנה מתחדדת לאחר עיון בתסקיר שירות המבחן, המתאר התנהגות על רקע מערכת יחסים רומנטית שהסתיימה, ועל רקע רגשי קנאה, כעס, עלבון ופגיעה, אותם חש הנאשם לאחר שנוכח כי המתלוננת התארכה לאחר, מספר חודשים לאחר פרידתם. המעשה נבדל לקולא מאיומים שמושמעים בנוכחות המאויים, או כאלה שלוו בעבירות נוספות.

מעדותה בפני, התרשמתי כי הנזק למתלוננת הופחת הודות לתמיכת משפחתה, ואילולא התברכה בגישה פתוחה ועוטפת של בני משפחתה, עלולה הייתה ההתמודדות עם איומים מסוג זה להיות מורכבת ומזיקה יותר.

14. במקרים נדירים, ניתן לוותר על הרשעה בעבירת איומים יחידה שנעברה באופן של שליחת הודעות טקסט, ללא מעשים נלווים. אולם, במקרה דנן, לא הובאה בפני כל ראיה וכל טענה המצדיקה שקילת ביטול הרשעתו של הנאשם במובן של פגיעה קונקרטיה בשיקומו ובעתידו. מדובר בנאשם צעיר, בן 23, שסיים 12 שנות לימוד ופנה מיד להשתלבות בעבודה, כמנהל עבודה בחברה לבניין השייכת לבני משפחתו. הרשעה בדין ככל הנראה לא תוביל לפיטוריו ולא תפגע באפשרויותיו להתקדם בתחום זה. מכל מקום, דומה שבטיעונים לעונש זנח ב"כ הנאשם את העתירה לביטול הרשעת הנאשם בדין, בהעדר הוכחה לפגיעה ניכרת בעתידו של הנאשם במידה ותותר על כנה. לפיכך, סברתי כי אין מדובר במקרה מסוג המקרים הנדירים והחריגים בהם מוצדק להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

15. משקבעתי כי אין מקום לביטול ההרשעה בדין, יש מקום לקבוע את מתחם העונש ההולם, בנסיבות

ביצוע העבירות. על הערכים המוגנים הנפגעים בעבירה, ומידת הפגיעה בהם, עמדתי בהרחבה לעיל. לענין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה ב"כ המאשימה לפסקי-הדין המלמדים, לשיטתו, על מדיניות הענישה בעבירות איומים:

א. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם.

ב. ע"פ (מח' י-ם) 42817-06-17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.9.17) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות איומים אותן ביצע כלפי אמו ואחותו, עליהן איים כי ישרוף אותן ואת בנה התינוק של אחותו. כן איים המערער על אמו בסכין, ושבר צלחות בבית ולפיכך הורשע גם בעבירה של היזק בזדון. הוטלו 3 שנות מאסר בפועל ומאסרים על-תנאי. בית-המשפט המחוזי קבע כי אין מדובר בתיק המתאים לקביעת עונש ברף העליון, אלא שיש לקבוע עונש שהוא בשליש העליון של מתחם העונש ההולם, אותו העמיד על **טווח שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 24 חודשי מאסר בפועל**. עונשו של המערער הועמד על **20 חודשי מאסר בפועל**.

ג. ת"פ (כפר סבא) 21895-07-13 **מדינת ישראל נ' יצחק קומימי** (01.10.13), הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות איומים נגד עובדות המחלקה לשירותים חברתיים. **בית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי**.

ד. ת"פ (חד') 14970-08-09 **מדינת ישראל נ' אבו חוסין** (8.2.10) - הנאשם איים על אביו בנוכחותו. לחובתו עמד עבר מכביד, וכן היה מטופל פסיכיאטרי ומכור לסמים. נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על-תנאי בן 18 חודשים בחופף, ונגזר מאסר על-תנאי.

ה. ת"פ (כ"ס) 23148-01-13 **מדינת ישראל נ' א' ד'** (16.6.13) - הנאשם הורשע בשלוש עבירות איומים לאחר שביצע מסכת איומים כלפי בת זוגו בנפרד ובן זוגה, שעה שהיו בהליכי גירושין, והאיומים כללו איומים בוטים וקשים לפגיעה בחייה. שירות המבחן העריך סיכון להישנות התנהגות אלימה בהעדר טיפול, ונגזרו על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

ב"כ הנאשם לא הגיש לעיוני פסיקה לענין מדיניות הענישה הנוהגת.

16. ב"כ המאשימה ביקש גם מבית-המשפט לקבוע שני מתחמי ענישה הולמים נפרדים לכל אחד

"מאירועי" כתב האישום, אך טען למתחם עונש הולם זהה ביחס לאותם "אירועים". סבורה אני כי שתי הודעות טקסט שנשלחו בסמוך זו לזו, אינן "אירועים נפרדים" וכי יש להתייחס למכלול הנסיבות ולקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד, **הנע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצירוף עונשים נלווים כקנס, פיצוי, או ענישה שיקומית.**

17. באשר להצבת עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם - מדובר בנאשם צעיר, בן 23, ללא הרשעות קודמות.

הנאשם נטל אחריות והודה בכתב אישום מתוקן. אולם, הודאתו באה לאחר שנשמעה עדות המתלוננת, ולפיכך לא חסכה ממנה מעמד זה.

הנאשם שהה במעצר בתיק זה מיום 24.9.20 ועד ליום 30.9.20, אז שוחרר למעצר בתנאים מגבילים, שהוקלו בהמשך והתאפשר שובו לעבודה.

בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, תיאר את הרקע לביצוע העבירה באופן אותנטי, והביע בגינת תחושות בושה, מבוכה וחרטה.

צוין כי בין הצדדים הושגה סולחה, אך הסכם לא הוצג בפני שירות המבחן או בפני בית המשפט, וצוין כי לא שולם במסגרתו פיצוי כלשהו למתלוננת.

שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד, ברמת חומרה נמוכה.

עוד התרשם שירות המבחן מתפקודו החיובי של הנאשם, מכך שהקשר בינו ובין המתלוננת אכן ניתק, מיכולותיו ומהעדר קיומה של נזקקות טיפולית במצבו.

לא עלה, כאמור, בידי שירות המבחן, להשיג עמדת המתלוננת.

המלצתו של שירות המבחן חיובית, והנה להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, כחלופה עונשית ובה מחיר ממשי שעל הנאשם לשלם בגין התנהלותו הפוגענית, שתאפשר לצד זאת את המשך עבודתו של הנאשם, לצורך המשך תפקוד חיובי ועצמאי, לצד הטלת פיצוי למתלוננת.

בנסיבות האמורות - מצאתי כי המלצת שירות המבחן מאוזנת וראויה, וכי יש לאמצה, תוך הימנעות מהטלת מאסר, גם לריצוי בעבודות שירות, על מי שביצע עבירת איומים באופן האמור, בפעם הראשונה בחייו.

18. **לאור המפורט לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, לתקופה של 12 חודשים מהיום. בהתאם לתכנית שהגיש שירות המבחן ביום 11.1.22, יבוצע הצו במועצה המקומית יפיע, בעבודות אחזקה ומנהלה. במידה ויעלה

צורך בשינוי התכנית, שירות המבחן יבצע השינוי וידווח על כך לבית-המשפט.

הנאשם יתייצב לריצוי השל"צ לא מוקדם מיום 20/2/2022 - וזאת לבקשת ב"כ המאשימה וכדי לאפשר למאשימה לשקול הגשת ערעור על קולת העונש.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר הצו, או יעבור עבירה נוספת בתקופת הצו, יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו, ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מהיום, עבירת איומים, או עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

ג. פיצוי למתלוננת, אסיל חליליה, בסך 2,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלוננת לצורך העברת סכומי הפיצוי, בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, במעמד הצדדים.